

с тебе в джамия да ходя.
Аз имам братче шапкарин,
В Котел града голяма,
той шиє шапки, Котленски,
котленски шапки, български.
Ти нему хабер да пратиш,
на тебе шапка да ушиє,
на зетя бакшиш да прати.
Ще хвърлиш феса низамски,
ще туриш шапка котленска,
с мене в черквата ще дойдеш,
попове да ни венчаят,
тогаз кадъна ще стана.
Из Сливен ходят габровци,
габровци, млади търговци,
продават крини, лопати,
та ги е Тота видяла,
бяла си книга написа
и на габровци подаде:
— Габровци, млади търговци,
кога си стока стоварите,
и се назаде върнете,
през тази Шипка голяма,
в Бузлуджа гора зелена,
там има до три дървета,
до три дървета букови,
високо расли, израсли,
над всичка гора излязли.
Едното дърво буково,
хем кухо дърво, хем сухо,
с клоните и със жилите,
на дърво книга лепнете.
Комити книга да видят,
да видят и я разчетат.
Габровци млади търговци,
като са стока продали
и през балкана върнали,
книгата на дърво лепнали.